

[Hjermind.]

Af Ændringsforslag Nr. 6 til § 2 fremgaar det, at man som tysk, fjendtlig Ejendom ikke vil anse Ejendom, der tilhører Personer, som af „De samvirkende danske Emigranthjælpekomiteer“ er anerkendt som flygtet for det nazistiske Regime, medmindre en af Kommissarius foretagen Undersøgelse maatte vise, at de paagældende Personers Forhold til det danske Rige før eller under Krigen maa betragtes som fjendtligt; i saa Tilfælde skal der afsiges en særlig Konfiskationskendelse, der kan indbringes for Ministeren for Handel, Industri og Søfart.

Jeg gør i denne Forbindelse opmærksom paa, at der i Ændringsforslag Nr. 6 er en Trykfejl, idet der staar: „de paagældende Personers Forhold til det danske Rige før og under Krigen“. Der skal efter Udvalgets Opfattelse staa: „eller“, saaledes at det afgørende er, om paagældende maa betragtes som fjendtlig enten før *eller* under Krigen.

Jeg henviser om dette Ændringsforslag til det, der allerede er kommet frem i de Bemærkninger, jeg gjorde ved Sagens første Behandling, da jeg fremhævede, at der i selve Loven burde optages en Undtagelsesbestemmelse for Personer, der paa Grund af deres politiske eller religiøse Overbevisning eller paa Grund af deres Race har maattet flygte for det nazistiske Regime. Jeg henviser i øvrigt til Bilag 3, der er en Henvendelse til Udvalget fra „De samvirkende danske Emigranthjælpekomiteer“, som over for Udvalget har fremhævet, at man maatte ønske, at Emigranterne indtil videre ikke faldt ind under Lovforslaget. Jeg skal herom sige, at Ændringsforslaget i og for sig gaar videre end det, man fra „De samvirkende danske Emigranthjælpekomiteer“ tilsigtede, idet man, hvad jeg synes er rigtigt, i selve Loven undtager disse Personer fra denne Konfiskation, idet man jo ikke som Hovedregel kan betragte dem som fjendtlige; de har været fjendtlige over for Nazismen, men ikke over for os.

Vedrørende Ændringsforslagene Nr. 7, 8 og 9 til § 3 skal jeg bemærke, at man der forhøjer det Beløb, der er Grænsen for de Genstande, den paagældende maa beholde, hørende til de vigtigste Livsfornödheder, eller som er nødvendige for Udøvelsen af den paagældendes Næringsvej, fra 500 Kr. til 2 000 Kr., og det tilføjes, at der herunder ogsaa gaar kontante Pengebeløb.

I Ændringsforslag Nr. 9 til § 3 fastslaas det, at den paagældende skal kunne beholde en nødtørftig Bolig for sig og sin Familie.

Ændringsforslag Nr. 10 til § 4 tilsigter at klare en eventuel Mulighed for Strid

mellem § 4, næstsidste og sidste Stykke, idet det af det næstsidste Stykke i § 4 fremgaar, at den, der har af Loven omfattet Ejendom i sin Besiddelse, skal drage Om-sorg for, at den vedblivende er til Stede, og for dens forsvarlige Opbevaring; Vedligeholdelse og Pasning o. s. v., medens det i samme Paragrafs sidste Stykke bestemmes, at efter denne Lovs Ikrafttræden kan ingen her hjemmehørende Skyldner med frigørende Virkning betale noget Beløb eller foretage Levering af nogen Art til noget Retssubjekt som i § 2 nævnt eller til andre paa saadant Retssubjekts Vegne. Man har fundet det rigtigst her at gøre denne Tilføjeelse, der alene betyder, at den forsvarlige Opbevaring, Vedligeholdelse og Pasning kan finde Sted, indtil Ejendommen overtages af Staten, og Reglerne svarer i det hele til Bekendtgørelsen af 2. Juli 1945, § 6.

Til Ændringsforslag Nr. 11 til § 5, der er en meget vigtig Bestemmelse, vil jeg gerne have Lov at sige: ved Ændringsforslaget faar Paragraffen en Formulering, der gaar ud paa følgende: Efter Indstilling af et Nævn . . . . kan Ministeren for Handel, Industri og Søfart, naar særlige Omstændigheder findes at begrunde det, fritage Ejendom, der tilhører saadanne i § 2, Nr. 2—3, omhandlede Retssubjekter, som findes ikke at kunne betragtes som fjendtlige, fra Konfiskation.

Denne Ændring, der tilsigter at tydeliggøre Hensigten med Dispensationsbestemmelsen, giver i sig selv Mulighed for en individuel Afvejelse af det enkelte Tilfælde. For Eksempel vil man jo ikke betragte Personer, der klart tilhører det danske Mindretal Syd for Grænsen, som fjendtlige. Udvalget har i Bemærkningerne hertil søgt at give Udtryk for sit Syn paa Dispensationerne, for saa vidt dette nu engang kan lade sig gøre, naar man ikke har Oplysninger om den enkelte Sag foreliggende. Jeg kan føje til, at hele Udvalget er enig om her at ville give Udtryk for, at vi anser Administrationen af Lovforslagets § 5 som en meget vigtig Sag, og vi har den Opfattelse, at Bestemmelsen skal administreres med menneskelig Hensyntagen til Personer, hvis Forhold til det danske Samfund har været i Orden. Det fremgaar af Bemærkningerne i øvrigt, at det Nævn, der nedsættes i Henhold til § 5, og som jo kan dispensere helt, ogsaa kan give en delvis Dispensation.

Til Ændringsforslagene Nr. 12 og 14 til § 7 skal jeg blot sige, at den nye Formulering betyder, at Staten kan overtage den